

“Yepyeni şeirlər”dən...

Əziz oxular, bu günlərdə tanınmış yazıçı, şair, jurnalist Rasim Qaracanın “Yepyeni şeirlər” adlı yeni kitabı işıq üzü görüb. Söyügedən kitabda müəllifin son iki ildə qələmə aldığı şeirləri toplanılıb.

80 səhifəlik şeirlər toplusundakı illüstrasiyalar Rasim Qaracaya məxsusdur.

Həmin kitabından bir neçə ədəbi nümunəni sizlərə təqdim edirik.

Nə

Onlardan cəmi bir ovuc toplaya bildim,
bir ömür boyunca yalnız bu qədərini bacardım.

... bir neçəsini yolda itirdim,
bəziləri yağışda islandı,
çoxunu don vurdu,
son mənzilə cəmi ikisi qaldı.

İşildaquş kimiydilər
amma nə işiq idilər
nə də quş...

Ölümsüz

Tanrı öz yazdıqlarından başqa heç nə oxumur...
Amma əger əsl tanrı olsa idi
bizim də şeirlərimizə göz atardı,
istəse ən yaxşı misraları köçürərdi deftərinə.

Lakin, tapdırımız mənalar hamısı boşა gedir...
Onun özü gecə-gündüz mənə axtarışındadır,
böcəkləri cütłəşdirir, daha nələr...

Eh... Bir ölümsüz haradan anlasın, axı
bizim yaşamaq arzumuzu,
ayrılıq əzabımızı.

Ona çatmaz bizim qoşmalarımız, vəhylərimiz,
çünki özünün də xəyalı göylərdədir,
gecə-gündüz mənə ovundadır,
ulduzları axıdır...

Sən

Sənin ölüm xəberin
dünyada heç ölüm yoxmuş kimi yayıldı bir anda —
adi bir insan idin, amma
hər kəsi yandırıb-yaxdı bu ölüm.

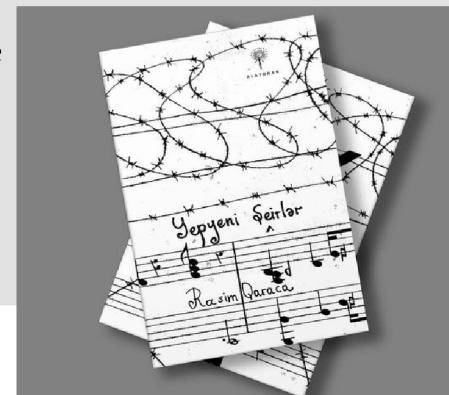
Nə üçün sualtı dolaşır başımda —
mənəcə cavabı, sənin bu dünyada
heç ölüm yoxmuş kimi yaşamanda...

Bir günlük əbədiyyət

Bu gün qar yağdı —
artıq ümidişiz deyiləm,
mənim də həyatdə bir izim var...

Hələ

Yağışın səsinə qulaq asıram,
damalar döyəcləyir yarpaqları,

böyük damlalar kiçik damlalara bölünür,
kiçiklər daha kiçiklərə
sonunda hər şey su olacaq...

Necə edək ki yağış su olmasın,
damlalar öz bütövlüyüni saxlasın?

Ancaq nə edəsən ki həyat elə budur,
yəni, həyat dediyin elə sudur —
axacaq, bulanacaq
sonunda bir qurbağa gölünə çevriləcək.

Qurbağalarla işim yox,
onların haqq səsinə sayqım var,
amma biz damlalara qayıdaq —
onlar hələ yerə çatmayıb,
bütövdür,
göyə aid olduqları bəllidir,
hara dəysələr tak deye bir səs çıxarırlar,
barışmaq və birləşmək haqqında düşünürler

çünki hər biri bir dünyadır,
özündə şeydir...

Yağışın səsinə qulaq asıram

əslində damlaların —
bilirem damlalar sevməz onları, “yağış” ad-

landırırmamızı
əslində bizdən soruştazlar —
yerlə göy arasında bu hal nədirse odur,
damlaların rəqsini deyək bəlkə — amma bu
da deyil,
sonlu olana baxıb sonsuzluğu dərk etmək
kimi bir şey...

Bir anlıq, ad qoymadan yaşamaq bu mən-
zəreni,
sadəcə seyr etmək, əvvəlini və sonunu dü-
şünmədən.

Yaşamağı boş ver,
biz damlalara qayıdaq,
onlar hələ yerə çatmayıb...

Savaş

Keçmişlə savaş içindəyik biz...
Udur o, dostları və yadları öz qaranlığında.
Gerçek bir qatilə üz-üzəyik...
Nə qədər sürcək bizim bu acizliyimiz,
nə qədər üzəcək zalim öz harınlığında?

Seyrəlir sıramız onun üzündən hər çırpınışda,
dibəz burulğanında yox olur arzularımız.
Ən güclü silahımızdır bu savaşda
bizim yeni mahnilarımız...

Keçmişə üsyandır bu qələm, bu firça...
Üreyinə oxdur onun yazılan hər söz —
Böyük qaranlığın karşısındada dayanıb məğrurca
üsyankar balaca toz...

Əslində

Yağış yağır...
Əslində mənə bir damcı yetəri idı.

Rasim Qaraca